

Վերջին խօսքերը արտասանեց արեղան մի առանձին զգացմունքով, որի մեջ նշմարում էր կարօտեալ սրտի թախիծը: Ես փոխեցիմ խօսքը.

– Ասացե՛ք, խնդրեմ, հիմա այդ կղզում կա՞ն այնպիսի ճգնաւորներ, որ հրաշքներ գործէին:

– Առաջ եղել են:

– Ինչո՞ւ հիմա չկան:

– Հիմա էլ կան, բայց ցոյց չեն տալիս... Մարդիկ պետք է առանց հրաշքեր տեսնելու եւս հաւատան, այն ժամանակ միայն նրանց հաւատը կատարեալ կը լինի: – Նա սկսեց երկար խօսել այդ մասին:

Ես համարեա չէի լսում: Իմ ուշադրութիւնը գրաւել էր գեղեցիկ երեկոն: Փոթորկային օրից յետոյ երեկոյեան վերջալոյսը սքանչելի էր: Արեգակի վերջին ճառագայթները, կարծես կատաղի մրրիկից վրեժխնդիր լինելու համար, որ այնօր խանգարեց նրանց տվնջեան խաղաղութիւնը, այժմ լուսաւորել էին ծովակի եզերքը պայծառ, ծիրանեգոյն լուսաւորութեամբ: Ես նայում էի դէպի հեռուն, շատ հեռուն: Ինձ երեւում էին հին Ադիոպոսի գեղագրական ծովեզերքը: Այդ զոարճալի վայրերը, այդ գեղեցիկ բլուրներն ու հովիտները մի ժամանակ սեփականութիւն էին հայոց Արշակունի արքայազունների: Ժամանակը մնում էր թագաւորի մօտ Այրարատ գաւառում, իսկ մնացեալ արքայազունները ուղարկւում էին այստեղ, որպէսզի գահի վերաբերութեամբ որդիների մեջ հակառակութիւն չծագեր: Այդ բլուրների, այդ մթին ձորերի մեջ, արքայազն երիտասարդները, իրանց որսորդական բարակներով եւ բազեներով, խռովեցնում էին սորամուտ երեցների հանգստութիւնը: Իսկ այժմ նրանց փոխարէն քուրդ բէկագոն, Նիզակը ձեռին, իր վեհապանձ Նժոյգի վրայ, հետամուտ էր լինում փախչող եղջերոյին... Տեսնում էի Քաջբերունեաց հզօր քաղաքը՝ Արճէշը: Որքա՞ն գեղեցիկ օրեր, որքա՞ն դառն աղետներ կապած էին այդ դժբախտ քաղաքի պատմութեան հետ... Պարսիկը, հագարացին, յոյնը դարերի ընթացքում թափեցին նրա վրայ իրանց բարբարոսութիւնը, եւ ինչ էլ որ պակաս էր մնացել, լրացրեց անսիրտ ծովը: Նա ողողեց քաղաքի շրջակայքը, կտրեց նրան ցամաքից եւ, բոլորովին կղզիացնելով, ամեց իր ալիքների մեջ: Սարսափած բնակիչները իրանց շքեղ բնակարանների հետ մեծ մասամբ ջրասոյգ եղան... Այժմ արեւի երեկոյեան ճառագայթները լուսաւորում էին նրա միջնաբերդի գագաթը միայն, որը մի սեպածեւ կղզու նման դուրս էր ցցել ջրերի մակերեւոյթից: Իսկ ծովը օրեցօր սպառնում էր կլանել Քաջբերունեաց քաղաքի այդ վերջին մնացորդն եւս, եւ բոլորովին անհետացնել նրա տխուր յիշատակը...